

در بار Audienzsaal. — Vgl. दर्भट.

दार्वाण्ड m. Pfau ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR.

दार्वेन् m. N. pr. eines Sohnes des Uçinara VP. 444. — Vgl. दर्वा.

दार्वाघाट (2. दारु + घाट = घाटा) VS. auch दार्वाघाट ÇĀR. 3, 16. VS. PRĀT. 3, 47. P. 3, 2, 49, VĀRIT. 1. m. Baumhacker, Specht AK. 2, 3, 17. H. 1328. VS. 24, 35. MBH. 10, 268. KULL. zu M. 3, 13. दार्वाघात Pa-dap. und ÇABDAR. im ÇKDR.

दार्वाकार (2. दारु + कार) m. Holzsammler VS. 30, 12.

दार्विका (von दर्वा) f. 1) ein Kollyrium aus Curcuma aromatica Salsb. oder C. xantorrhiza AK. 2, 9, 102. — 2) N. einer Pflanze, = गो-जिह्वा AK. 2, 4, 7.

दार्विकिका f. = दार्विका 2. RATNAM. im ÇKDR.

दार्विया ved. angeblich = दारुणा (instr. von दारु) P. 7, 1, 39, VĀRIT. 3, Sch. — Vgl. उर्विया.

दार्विकियोद्भव (दर्वा-व्याध + उद्भव) n. = दार्विका 1. (= कृत्रिमर-साञ्जन RATNAM. = रसाञ्जन RĀGAN. im ÇKDR.).

दार्विकैमिक adj. zu der Spende aus dem Löffel (दर्वा-कैम) in Beziehung stehend: विधि Suçr. 1, 6, 19.

दार्विये adj. von दर्वा gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97.

दार्श (von दर्श) adj. f. ई auf den Neumond —, auf das Neumondsopfer bezüglich: दर्श दार्शोभिरुपतिष्ठते (näml. ऋग्भिः) KAUC. 24. m. (näml. यज्ञ) Neumondsopfer M. 6, 9, v. 1. in MIT. III, 22, b, 10.

दार्शनिक (von दर्शन) adj. einen weiten Blick habend; mit den philosophischen Systemen vertraut HAUGHT.

दार्शपूर्णमासिक adj. zum Darçapūrṇamāsa-Opfer gehörig ÇĀÑKH. ÇR. 5, 18, 7. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 496, 5.

दार्शिक (von दर्श) adj. zum Neumond —, zum Neumondsopfer in Beziehung stehend Ind. St. 4, 388.

दार्श्ये (von दर्श) adj. auf den Neumond —, das Neumondsopfer bezüglich: यज्ञ TS. 3, 2, 3, 3. ब्राह्मण Ind. St. 4, 380. कौत्र 385.

दार्पद (von दृषद्) adj. auf einem Stein gemahlen: सक्तवः P. 4, 2, 92, Sch.

दार्पदत (von दृषदती) n. N. eines Sattra ÇĀÑKH. ÇR. 13, 29, 34. KĀTJ. ÇR. 24, 6, 32. 7, 10. LĀTJ. 10, 18, 10. MAÇ. in Verz. d. B. H. 74.

दार्ष्टान्त (von दृष्टान्त) adj. durch ein Beispiel, ein Gleichniss erläutert HAUGHT.

दार्ष्टान्तिक (wie eben) adj. dass. Schol. zu KAR. 3, 22. der sich der Beispiele, der Gleichnisse als Beweises bedient BURN. Intr. 448.

दाल 1) n. Bez. einer bes. Art von wildem Honig ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR. = दलज VĀKĀSP. zu H. 1214. Nach RĀGAN. im ÇKDR. von kleinen Bienen erzeugt, welche einem Sapphirstückchen (इन्द्रनीलदल) gleichen. Diese Deutung ist zu künstlich, als dass sie richtig sein könnte. Wenn दाल auf दल zurückgeht, woran kaum zu zweifeln ist, da wir aus Suçr. 4, 185, 15 ein दलोद्भवं मधु kennen, so ist दल entweder N. einer bes. Bienenart oder geradezu Blatt: Blatthonig im Gegens. zu Blüthenhonig. Vgl. उद्दालक. — 2) f. द्या = दालिका, देवदालिका Koloquithengurke BHĀVAPR. im ÇKDR. — 3) f. ई eine best. Pflanze, = देवदाली RĀGAN. im ÇKDR. — N. pr. SĀV. 6, 17 falsche Lesart für दाल्भ्य; = कोदव bei WILS. und ÇKDR. (nach H.) falsche Form für उद्दाल.

दालक s. u. रञ्जु.

दालकि m. N. pr. eines Schülers des ÇĀkapūrṇi VĀJU-P. in VP. 278, N. 10.

दालत्रक adj. von दलतर gaṇa श्रीरुणादि zu P. 4, 2, 80. Viell. ist दालतक (s. u. दलतर) zu bilden.

दालन (von दल्) n. das Abbröckeln, Abschiefern (der Zähne): दत्तेषु Suçr. 2, 132, 12. 1, 304, 17. 20.

दालभ्य m. fehlerhafte Form für दाल्भ्य Verz. d. B. H. No. 1113. 1162. 1163.

दालव m. eine Giftart H. 1199.

दालि in einer unter कसर mitgetheilten Stelle entweder = दाडी oder fehlerhaft für दालिम d. i. दाडिम.

दालिका f. = दाला, देवदालिका Koloquithengurke BHĀVAPR. im ÇKDR.

दालिन् s. यकृद्दालिन्.

दालिम = दाडिम 1. BHAR. zu AK. 2, 4, 3, 45. °फल AMAR. 13.

दाल्भै adj. (f. ई) von दाल्भ्य gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111.

दाल्भि (von दल्भि) m. patron.: Vaka KĀTJ. in Ind. St. 3, 469. — Vgl. दाल्भ्य.

दाल्भ्य (von दल्भि) m. patron. (Nebenform von दार्व्य) gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. MBH. 3, 8383. 16874. Keçin PAÑĀV. Br. 13, 10, 8. KAUSH. Br. 7, 4. Vaka KHĀND. Up. 1, 2, 13. MBH. 2, 106. 3, 968. 9, 2317. Kāikitā-jana KHĀND. Up. 1, 8, 1. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 41, a, Kap. 69. N. eines Grammatikers VS. PRĀT. 4, 15. °परिशिष्ट Ind. St. 1, 59.

दाल्भ्यक (von दाल्भ्य) m. N. pr. eines alten Weisen BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 13.

दाल्भ्यघोष (दा° + घोष) m. desgl. MBH. 3, 8383.

दाल्भायणि (wohl दाल्भायनि = दार्व्यायणि zu lesen) m. (patron.) desgl. VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, a, 36.

दाल्भि m. Bein. Indra's TRIK. 1, 1, 57. — Vgl. दाल्भि.

दाल्य s. यकृद्दाल्य.

दावे (von ड) m. P. 3, 1, 142. VOP. 26, 36. 1) Brand, insbes. Waldbrand AK. 3, 4, 27, 208. H. 1101. an. 2, 524. MED. v. 10. श्रौतैर्विवास्य दक्तेतो दावस्य दक्तेतः पृथक् AV. 7, 45, 2. वसते दावाश्चरति ÇAT. Br. 11, 2, 3, 32. KAUC. 29. 30. 46. ददर्श दावं दक्षतं मरुतं गच्छे वने MBH. 3, 2608. 2616. R. 2, 53, 9. वनमिव दावपरीतम् VARĀH. BRH. S. 24, 15. BHĀG. P. 4, 7, 28. 35. °लता eine Liane in einem brennenden Walde 8, 16. — 2) Wald AK. H. 1111. H. an. MED. इदमिन्द्रः सदा दावं (n.) खाण्डवं रतति । न च शक्नोम्यहं दग्धुं रथ्यमाणां मरुतमना MBH. 1, 8088. fg. 8208. 8210. दिधनुः खाण्डवं दावम् 4, 38. दावं दग्धा यथा शान्तं पावकं शिशिरात्यये 7, 1942. In allen vorangehenden Stellen stets in Verbindung mit Feuer. विचचार दावम् RAGH. 2, 8. — 3) = उपताप DVIRŪPAK im ÇKDR. — Vgl. अत्तर्दाव, विश्वदाव्य, दव.

1. दार्वेन् (von 1. दा) nur im dat. दार्वेने zum Geben. zum Spenden und mit med. Bed. zum Empfangen; sowohl substantivisch als auch wie ein Infinitiv construiert. Nir. 4, 18. नियुवता रथेना योहि दार्वेने वायो मखस्य दार्वेने RV. 1, 134, 1. स्याम ते दार्वेने वसूनाम् 2, 11, 1. 12. 6, 71, 2. 8, 23, 20. व्यं हि ते चक्रमा भूरे दार्वेने सद्यश्चिन्महि दार्वेने 46, 25. प्र वः स्पृकक्रन्सुचिताय दार्वेने 5, 39, 1. 4. ते त्वा मदत्तु दार्वेने महे चित्राय राधये 1, 139,